

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

04 ZM

26-01-2022

Broj: S1 3 U 035488 20 U
Sarajevo, 12.01.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja NEXEN d.o.o. Banja Luka, ulica Kozarska broj 61b, koga zastupa advokat Boris Mandić iz Istočnog Sarajeva, ulica Karađorđeva broj 10, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-461-7/20 od 26.03.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.01.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena na Izmijenjenu tendersku dokumentaciju u postupku javne nabavke agregata za potrebe server sobe na primarnoj lokaciji, ugovornog organa Federalni zavod za zapošljavanje. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka koji se sastoji od troškova sastava žalbe i sastava odgovora na izjašnjenje ugovornog organa. Odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da je ugovorni organ uvažio njegovu žalbu ali nije napravio izmjene tenderskog dokumenta u skladu sa Rješenjem o usvajanju žalbe ponuđača i ispravljanju tenderske dokumentacije broj: 04-11-135-2/20 od 06.02.2020.godine, pa je zbog toga tužitelj ponovo izjavio žalbu.

Smatra da izmjena tenderskog dokumenta nije izvršena u potpunosti jer je ugovorni organ prihvatio žalbeni navod što se tiče dostavljanja ISO Certifikata na način da je dodao ili ekvivalent ali je tužitelj ukazivao i žalbom da se traženje certifikata i dodavanja ili ekvivalent može zahtijevati samo u slučaju kada je to opravdano predmetnom nabavkom. Zbog toga je tužitelj zahtijevao da se u potpunosti ukloni iz tenderskog dokumenta zahtijevanje certifikata kao eliminatarnog uslova. Dalje ugovorni organ je zaprimio žalbu elektronskim putem dana 14.02.2020.godine, pa je to trenutak kada je ugovorni organ saznao za postojanje ove žalbe ali je ipak izvršio otvaranje ponuda što predstavlja povredu zakona jer je ignorisao suspenzivno dejstvo žalbe. Tuženi se na ovaj žalbeni prigovor uopšte nije ni osvrtao u pobijanom rješenju iako je bio dužan da vodi računa po službenoj dužnosti jer navedeno predstavlja bitne povrede zakona. Osim toga, tuženi opravdava uslov za dostavljanje certifikata ISO koji je ugovorni organ postavio u Tenderskom dokumentu na način da je ugovorni organ imao mogućnost u skladu sa članom 49. Zakona o javnim nabavkama BiH da zahtijeva te certifikate. Međutim, tužitelj smatra da ugovorni organ nije obrazložio razloge traženja certifikata koji nisu u vezi sa konkretnom javnom nabavkom niti su srazmjerni. Stoga tužitelj smatra da ugovorni organ nije dao obrazloženje što je suprotno odredbama člana 44. stav 2. i 3. Zakona o javnim nabavkama BiH a tuženi u obrazloženju također ne daje valjane razloge nego samo poziva na presudu suda BiH broj: S 1 U 21331 16 U od 09.06.2017.godine. Zbog toga tužitelj smatra da je tuženi postupio suprotno odredbama člana 103. stav 1. tačka d) kada je propustio postupiti u skladu sa zakonskom obavezom prilikom saznanja za otvaranje ponuda suprotno suspenzivnom dejstvu žalbe te rješenje ne sadrži sve što je propisano u doredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. U konačnici predlaže da sud donese presudu kojom poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovo rješavanje, potražujući i troškove spora na ima sastava tužbe u ukupnom iznosu od 977,50 KM, a u skladu sa Tarifnim brojem 3. i 12. AT.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u pobijanom rješenju.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja proizilazi da je tuženi postupajući po žalbi tužitelja izjavljenoj na Izmijenjenu tendersku dokumentaciju u postupku javne nabavke agregata za potrebe server sobe na primarnoj lokaciji, ugovornog organa Federalni zavod za zapošljavanje, istu odbio kao neosnovanu. Tuženi je ocijenio da je u konkretnom slučaju ugovorni organ Izmijenjeni Tenderski dokument u tački 13. propisao u skladu sa odredbama člana 48. i 49. Zakona o javnim nabavkama BiH jer je prvobitno sačinio Izmjenu TD kako je to tužitelj zahtijevao, u vezi sa traženim dokazima certifikatima ISO 9001 ISO 14 0001 i ISO 45001 dodao *ili ekvivalent*. Dalje

je ocijenjeno da nije osnovan prigovor tužitelja da ugovorni organ nije postupio u cijelosti po žalbi jer je u skladu sa članom 48. stav 6. Zakona o javnim nabavkama BiH propisano da ugovorni organ može zahtijevati osiguranje certifikata koja izdaju nezavisna tijela a koji potvrđuju da kandidat ponuđač zadovoljava određene standarde. Stoga po shvatanju tuženog, nije osnovan ni prigovor da ne može ugovorni organ zahtijevati ISO certifikate u postupku nabavke robe jer Ugovorni organ ima pravo da postavi diskrecione uslove. Zbog toga ugovorni organ nije ograničio uslove i konkurenciju o čemu je Sud BiH u presudi broj: S 1 3 U 021331 16 U od 09.06.2017.godine već zauzeo stav. Kako su žalbeni prigovori neosnovani, donesena je odluka kao u dispozitivu primjenom člana 104. i 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbom člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Također, u skladu sa članom 48. Zakona (*Opći uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost*), ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima, ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost. Ako se u tenderskoj dokumentaciji zahtijeva osiguranje certifikata koje izdaju nezavisna tijela, a kojima se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene standarde osiguranja kvaliteta, ugovorni organ dužan je pozvati se na sisteme osiguranja kvaliteta koji se zasnivaju na odgovarajućim evropskim serijama standarda koje su potvrdila tijela koja su u skladu s evropskim serijama standarda koje se tiču izdavanja certifikata. Ugovorni organ dužan je prihvatiti i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta od ponuđača koji nemaju pristupa takvim certifikatima. Ugovorni organ u smislu člana 49. stav 1. Zakona, može od ponuđača zahtijevati i opis tehničke opremljenosti i osposobljenosti ponuđača, mjere za osiguranje kvaliteta i njegovu opremljenost i osposobljenost za ispitivanja i istraživanja. U konačnici, ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Tehničke specifikacije koje propisuje u tenderskom dokumentu, moraju svim ponuđačima omogućiti jednak i nediskriminirajući pristup nadmetanju.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je u tački 13. stav 2. tačka 2). Izmijenjenog Tenderskog dokumenta, propisao uslov kojim se ponuđači obavezuju da dostave dokaz o standardima kvaliteta ISO 9001, ISO 14001 i ISO 45001 ponuđača ili ekvivalent. Dakle, ugovorni organ je upravo usvojio žalbene

prigovore tužitelja (*žalba od 31.01.2020.godine strana 6/7*) i dodao ili ekvivalent za tražene certifikate tako da nije osnovan prigovor da ugovorni organ u postupku nabavke robe nije mogao zahtijevati dokaze kojima se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene kvalitete a koje izdaju nezavisna tijela. Navedena mogućnost je propisana i u odredbi člana 48. Zakona o javnim nabavkama BiH kojima su propisani opći uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost odnosno uslovi koji se primjenjuju i u postupku javne nabavke robe, usluge ili radova.

Nije osnovan tužiočev prigovor da je ugovorni organ počinio povredu postupka koju je tuženi trebao cijeniti usmislu člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj prigovara da ugovorni organ nije donio zaključak o obustavi postupka kada je zaprimio žalbu na izmijenjeni Tenderski dokument. Međutim, kako to proizilazi iz stanja spisa predmetne stvari, ugovorni organ je u Tenderskom dokumentu u Općim podacima propisao način korespondencije između ugovornog organa i ponuđača, te je naveo da se žalba izjavljuje u primarnom obliku izravno ili preporučenom poštanskom pošiljkom u pisanoj formi na adresu koja je navedena u TD. Navedeno je propisano i u lex specialis propisu. Dakle u skladu sa članom 99. Zakona o javnim nabavkama BiH, *Odjeljak B. Izjavljivanje žalbe (Način izjavljivanja žalbe)* u stavu 1. je propisano da se žalba izjavljuje ugovornom organu u pisanoj formi direktno, elektronskim putem, *ako je elektronsko sredstvo definirano kao način komunikacije u tenderskoj dokumentaciji*, ili preporučenom poštanskom pošiljkom. Osim toga ovo vijeće zapaža da tužitelj, suprotno prigovoru iz tužbe, u žalbi podnesenoj dana 14.02.2020.godine nije ni isticao ovaj prigovor nego je njegova žalba bila usmjerena samo na dostavljanje certifikata što znači da u konkretnom slučaju nije bilo povrede odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) u kojoj je propisano da se u drugostepenom rješenju moraju cijeniti i svi navodi iz žalbe.

S tim u vezi, ovo vijeće na osnovu uvida u spise predmeta cijeni da je ugovorni organ nakon što je zaprimio žalbu dana 18.02.2020.godine, sve na način kako je to i predviđeno u TD, donio zaključak o obustavi postupka broj: 04-11-1036-11/20 od 19.02.2020.godine. To u konačnici znači da je ugovorni organ postupio u skladu sa članom 100. i 110. Zakona o javnim nabavkama BiH u kojoj odredbi je propisano da izjavljena žalba odgađa nastavak postupka javne nabavke, zaključenje i/ili izvršenje ugovora o javnoj nabavci ili okvirnog sporazuma do donošenja odluke URŽ-a.

Stoga, kako se to pravilno obrazlaže i u pobijanom rješenju koje u cijelosti prihvata i ovo vijeće tužitelj nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povredu postupka ili povredu primjene materijalnog prava, koje je isticao u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. Slijedom navedenog obrazloženje pobijanog rješenja sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) odnosno: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) ne pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora. Zaintersirano lice je u svom izjašnjenju predložilo da sud dosudi naknadu troškove upravnog spora.

Slijedom svega iznesenog ovo vijeće je odluku kao u dispozitivu donijelo u skladu sa odredbom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

